

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

3-1

கொடிக்கனியும் வினா வெண்யாவும்

(தெளிவுரையுடன்)

KOVILLOOR VEDANTA MUTT

திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து 21 ஆவது அதிபர்

“கயிலைமாமுனிவர்”

ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமாரகவரமீத்
தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

அருளாணையின் வண்ணம் வெளியிடப் பெற்றது.

செNo: 12533

தெளிவுரையா சிரியர்

தருமபுர ஆதீனப்பலவர்

பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம். ஏ..

ஓய்வுபெற்ற முதல்வர். செந்தமிழ்க் கல்லூரி,
திருப்பனந்தான்.

ஸ்ரீ காசிமடம்]

[திருப்பனந்தான்

முன்றும் பதிப்பு :

பிரதிகள் 1000

பேரருளடக்கம்

பதிப்புரை		i
ஆராய்ச்சி முன்னுரை		iii
கொடிக்கவி - தெளிவுரை		1
வினா வெண்பா - தெளிவுரை		5

கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ காசிமடம்

திருப்பனந்தாள் — 612504.

தஞ்சை மாவட்டம்.

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் அச்சகம்

திருப்பனந்தாள்.

மூதற்பதிப்பின் பதிப்புரை

தேனமர்ஓபா ழில்கொன் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம் ஓபன்எங்கும் திகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரம புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறுகோ னும்நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
அரசான்வர் ஆனை நமதே.

சந்தான குரவர்களில் நான்காமவராக எண்ணத்தக்கவர் உமாபதிசீவம் ஆவர். அவர் அருளிய நூல்கள் ஏழாம். அவற்றுள் ஒன்று கொடிக்கவியாகும். பிறிதொன்று வினாவென்பா ஆகும்.

இவ்விருநூல்களுக்கு திருவாட்டுதுறை நமச்சிவாயத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அருளிய பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. அவ்வுரையே சைவசித்தாந்த சமாசப் பதிப்பிலும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. திரு க. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களும், திரு. ஆ. சகவரமூர்த்தி பிள்ளை அவர்களும், இவற்றிற்கு உரை எழுதியுள்ளனர். இவ்வுரை ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தமிழ்ச் சைவ உகைம் என்றும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இவ்வுரை தாமும் எளியேனும் எழுதப்பெற்று, இதுபொழுது வெளிவருகின்றது. ஒவ்வொரு பாடற்கும் தெளிவுரையும் விளக்க வுரையும் தரப்பெற்றுள்ளன. பாடபேதங்களும் உரைவேறுபாடுகளும் உரிய இடங்களில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு நூல்களுக்குமாக ஆராய்ச்சியுரை ஒன்று தரப்பெற்றுள்ளது.

மெய்கண்ட நூல்கள் அனைத்தும் தக்க விளக்கங்களுடன் அடக்க விலையில் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசித் திருமடத்தின் வழி வெளிவர வேண்டும் என்பது திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசித் திருமடத்தின் தலைவராக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீகாசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின் திருவுள்ளமாகும். அவர்களின் கருணைப்பெருக்கால் 11-10-78ல் திருவருட்பயனும் 20-11-78ல் உண்மைநெறி விளக்கமும் வெளிவந்தன. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயின்று தமிழ்ப்புலமை பெற்றவரும், பெங்களூரில் வெங்கடேசுவரா கல்வி நிறுவனம் என அமைத்து அதன்வழி அறிவுச் செல்வத்தைப் பெருக்கி வந்தவருமான புலவர் திரு. M. V. ஜெயராமன் என்பார் தம் பொருட்செலவிலும் சிவஞான நூல்கள் வெளிவர வேண்டுமெனக் கருதி ஒரு பெருந்தொகையை நல்கியதன் வாயிலாக 1-8-79ல் உண்மை விளக்கமும், 1-10-79ல் திருவுந்தியாரும் தெளிவுரையுடன் வெளி வந்தன. இவ்விரு நூல்களும் அவர்தம் பொருட்செலவில் வருகின்றன. அவ்வன்பருக்கு எல்லா நலன்களும் மேன்மேலும் பெருகச் செந்திலாண்டவன் திருவடிமலர்களை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இத்தகைய ஞான அருட்கொடையைத் திருமடத்தின் வழியாகவும், தக்க அன்பர்களின் வாயிலாகவும் வழங்கிவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களின் திருவடிகட்கு எளியேனின் வணக்கமும் நன்றியும் உரியவாகும்.

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

சித்தாந்தச் செம்பொருளை முறையாக உணர்தற்கு எழுந்த நூல்களைப் பதினான்கு அருளாளர்கள் வரையறைப் படுத்தியுள்ளனர். அவை திருமுறை ஆசிரியர்களின் காலத்தை, அடுத்துத்தோன்றிய சந்தான குரவர்கள் அருளியவை ஆகும். அவை திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃருடை. கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்பனவாம்.

கொடிக்கவி :

கொடியேறுவதற்காக அருளப்பட்ட கவியாதலின் கொடிக்கவி எனப் பெயர்பெற்றது. இதனைக் கொடிப்பாட்டு என்றும் கூறுவர். நடராசப் பெருமானின் திருவிழாவில் கொடியேற்றுங்கால் அக்கொடி ஏழுது தடைப்பட்டது. அதுகண்ட தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மனம் வருந்தினர். அப்பொழுது இங்கு உமாபதி வந்தால் கொடியேறும், என்ற திருவாக்கு விண்ணில் எழுந்தது. அது கேட்ட தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் உமாபதிசிவம் வீற்றிருக்கும் இடம் சென்று இவ்வருளிப்பாட்டை விண்ணப்பிக்க அவரும் அக் கொடி மரத்தின் அருகே வந்து இக்கொடிக்கவியைப் பாடத் தொடங்கினர். அவ்வாறு பாடத்தொடங்கிய உடனே தடைநீங்கி அக்கொடியும் ஏறிற்று.

கொடியேற்றுதல் என்பது பற்றித் தத்துவக் கருத்தாக ஒன்று உரைப்பதுண்டு. கொடி மரத்தைச் சிவ வடிவாகவும் கொடிச் சீலையை மறைப்புச் சத்தியாகவும், அதில் வரையப் பட்டுள்ள இடபத்தை உயிராகவும், அக்கொடிக் கயிற்றை அருளாகவும், அதனோடு இணைந்துள்ள தருப்பைக் கயிரும் பாசத்தோடு இணைந்துள்ள கொடிச் சீலையில் இணைப்புண்டு கிடக்கும் உயிர் கொடிக்கயிருகிய அருளின் துணை கொண்டு கொடிமரமாகிய சிவத்தைச் சேரவேண்டும் என்பது இதன் உட்கருத்தாகும்.

இந்நூல் நான்கு பாடல்களையுடையது. முதற்பாடல் கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்தது. ஏனைய மூன்று பாடல்களும் வெண்பா யாப்பில் அமைந்தவை, மிகச் சுருங்கிய நூலாயினும் உயிர் ஈடேறுதற்கென ஆசிரியர் தம் கருணையாற அருளப்பெற்றது ஆதலின் இந்நூல் படித்து இன்புறுதற்குரியதாகும்.

நுவலும் பொருள் .

மும்மலத்தில் பிணிப்புண்டு நிற்கும் உயிர், அப்பிணிப் பிணின்றும் நீங்கி அருள் கூடுமாறு இக்கொடியைக் கட்டினேன். சிவம், அருள், உயிர், கட்டுநிலை (சகல நிலை), தன்னிலை (கேவல நிலை) ஆகிய ஐவகைப் பொருண்மையும் திருவருளையே முன்னிலையாசக் கொண்டு உயிர்கள் அறிய மாறு இக்கொடியைக் கட்டினேன். மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனாகிய இறைவனைச் சிறப்பாகக் கண்டு உயிர் அப்பெருமானின் வேருகாதவாறு அணைந்து நிற்கு மாறு இக்கொடியைக் கட்டினேன். சிவாய நம எனும் ஐந்தெழுத்தையும், ஓம் ஆம் ஒளம் சிவாய நம எனும் எட்டெழுத்தையும், ஓம் நமசிவாய எனும் ஆறெழுத்தையும், ஓம் சிவாய எனும் நான்கெழுத்தையும், மனத்தசத்து எண்ணி அதன் விளைவால் பிஞ்செழுத்தாகிய வகரத்தையும்

அதனின் மேலாக விளங்கும் சிவமாகிய பெருவெழுத்தையும் நெஞ்சத்து இருத்தி அதன் பயனாகப் பேசும் எழுத்தாம் வகரமாகிய திருவருட்சத்தி பேசா எழுத்தாகிய சிகரமாம் சிவபரம்பொருளொடு உயிர் இணையுமாறு சேர்ப்பிக்க இக்கொடியைக் கட்டினேன்.

பாடல் அமைப்பு :

இச்சிறு நூலில் பாடல்கள் ஒரு படித்தாகக் காணப்படவில்லை. ஒரு படியில் இந்நூற்கண் காட்டப்பெற்றுள்ள எண்ணின்படி 3, 2, 1, 4 என்ற வரிசையில் அமைந்துள்ளன. பிறிதொரு படியில் அஞ்செழுத்தும் எனத் தொடங்கும் நான்காவது பாடல் இல்லை. பிறிதொரு படியில் துகளறு போதத்தின் இறுதிச் செய்யுளாக உள்ள,

அந்த மலம்அறுத்து இங்குஆன்மாவைக் காட்டிஅதற்கு
கந்த அறிவை அறிவித்துஅங்கு — இந்தஅறிவை
மாரும் மாத்றி மருவுசுவப் பேறுஎன்றும்
கூறும் கூறக் கொடி.

என்ற பாடல், இந்நூற்கண் இரண்டாவது பாடலாக உள்ளது.

வினா வெண்பா :

இது பதின்மூன்று பாடல்களை உடையது. வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது. முதல் பன்னிரண்டு பாடல்களிலும் ஆசிரியர் தம் குருமூர்த்தியை வினவு முகமாகப் பல ஆழ்ந்த கருத்துக்களை வினாக்களாகக்கேட்டு அவற்றிற்கு விடை காணுமாறு வேண்டுகின்றார். வினா அமைப்பில் வெண்பாக்களாக இந்நூல் அமைந்திருத்தலின் வினா

வெண்பா என இந்நூல் பெயர் பெற்றது. பதின் மூன்றாவது பாடலில் இந்நூற்பொருளை நன்கு உணர்வார்க்கு உளதாகும் பயன் கூறப்பெற்றுள்ளது.

நுவலும் பொருள் :

ஒளியும் இருளும் ஒரிடத்துக் கூடல் அரிது. இங்ஙனமாகக் கொடிய வினையேனிடத்து ஒளியாகிய சிவமும் இருளாகிய ஆணவமும் ஒருங்கு நின்றது எங்ஙனம்? உயிர் தன்னிலையிலும் (கேவல நிலையிலும்), கட்டுண்ட நிலையிலும் (சசல நிலையிலும்) இறையை உணர்வதில்லை. அங்ஙனமாக உயிர். இறை அருளைப் பெறுதல் எங்ஙனம்? உயிர் தன்னறிவாலும் விளக்கம் பெறவில்லை. கருவிகளால் உளதாய பொது அறிவாலும் விளக்கம் பெறவில்லை. அங்ஙனமாயின் உயிர் விளக்கம் பெறுதல் எங்ஙனம்? உயிர் தன் அறிவால் அறிந்தவெல்லாம் நிலைபெறுடையன அல்ல. திருவருளின் முன்னும் அந்நிலையில் பொருள்கள் விளங்கித் தோன்ற மாட்டா. பொறிபுலன் முதலிய கருவிகளும் தாமாக எதனையும் அறியா. அங்ஙனமாயின் யார்தாம் மெய்ம்மையை அறிய இயலும்? உயிர் தன்கருவி கரணங்களால் காணும் சிற்றறிவு கெட்டபின் திருவருளைச் சேருமா? அன்றி அவ்வறிவு சிறிது நிற்பச் சிறிது கெட்டுழித் திருவருளைச் சேருமா? திருவருள் உணர்வு ஓங்கியக்கால் தத்துவ உணர்வு பொருந்துவதில்லை. உயிர் தன்னறிவாலும் மெய்ம்மையை அறிய இயலுவதில்லை. அங்ஙனமாயின் உயிர் எந்நிலையில் மெய்ம்மையை அறியும்? இறைவன் உருவுடையனாயின் அவனுக்கு அருவம் என்பது இல்லை யாகும். அருவனாயின் உருவுடையன் என்பது இல்லை. இவ்விரண்டும் ஒரு பொருளிடத்து இருப்பதும் அமையாது. அங்ஙனமாயின் இறைவனின் திருவடிவுதான் எத்தகையது? இந்நுமலமுடையாருக்கும் ஒருமலமுடையாருக்கும் கட்டுநிலையுடையார்க்கும் சகலர்க்கும் உரிய உடலில்லை. அங்ஙனமாக அவ்வுயிர் வினையை நுகர்ந்து கழிப்பது எங்ஙனம்? ஒரு

பொருளே இரண்டாம் எனில் அதனை ஒன்றென்றற்
கூடாது. இரண்டாகிய பொருள் ஒன்றமென்னில் அவ்விரு
பொருளும் தம்மில் ஒப்பன எனக் கருதத்தகும். அங்ஙன
மாயின் உயிரும் இறையும் ஒன்றுபட்டு நிற்கும் நிலை
எத்தகையது? காண்பானாகிய உயிரும், காட்டுவதாகிய
சிவமும், காண்பதாகிய உலகும் ஒன்றையொன்று விட்ட
பொழுது உயிர் வீடுபேற்றிற்கு ஆளாவதில்லை. இவற்றோடு
வேறின்றி ஒன்றாக இருந்த பொழுதும் உயிர் வீடுபெறுவ
தில்லை. அங்ஙனமாயின் உயிர் வீடு பெறுவது எங்ஙனம்?
உயிர் இறைவனோடு ஒன்றியிருந்தே வினை நுகர்வையும்
செயலையும் செய்து வருகிறது. உயிர்க்கும் வினைக்கும்
இடையே இறைவன் இருந்து அதனை அதன்கண் நுகர்
வித்தால் அன்றி உயிர் எதனையும் நுகருமாறு இல்லை.
இங்ஙனமாக உயிர் வினையினின்றும் நீங்கி இறைவனைச்
சேருவது எங்ஙனம்?

நூற்பயன் :

இவ் வினாவெண்பாவின் பொருளைத் திருவருள் துணை
கொண்டு நன்கு உணர வல்லாரிடத்துச் சிவபரம்பொருள்
விளங்கித் தோன்று. அல்லாதார்க்கு ஊமையன் கண்ட
கனுவனை ஒத்து விளங்கவும் விளக்கவும் இயலாதாகும்.

ஆசிரியர் :

இவ்விரு நூல்களையும் அருளியவர் உமாபதிசிவம்
ஆவர். இவர் தில்லைவாழ் அந்தணரில் ஒருவர். மறைஞான
சம்பந்தரின் மாணாக்கர். வினாவெண்பாவில் முதல்
பன்னிரண்டு பாடல்களிலும் தம் குருமூர்த்தியை அகழ்த்து
அவரிடத்து வினாவுமுகமாக இந்நூலை அருளிபுள்ளார்.
இப் பன்னிரண்டு பாடல்களிலும் ஒன்பது பாடல்களில்
மருதநகரின் கண் வாழும் சம்பந்தா என்றும், மூன்று பாடல்
களில் கடற்கைப் பதியில் வாழும் சம்பந்தா என்றும்

அழைக்கின்றார். கடந்தை என்பது பெண்ணாகடம் ஆகும். மருதார் என்பது நடுநாட்டிலுள்ள மருதார் ஆகும். இராமலிங்க அடிகள் தோன்றியருளியதும் இவ்வூரே ஆகும். இவ்விரு ஊர்களொடும் தம் ஆசிரியரைத் தொடர்பு படுத்திக் கூறுதற்குக் காரணம் ஆசிரியர் பெண்ணாகடத்தில் தோன்றி இம் மருதாரில் வாழ்ந்து வந்தமையே ஆகும். ஆயினும் இவர்தம் வாழ்நாளின் பிற்காலத்தே தில்லைக்கு அருகிலிருக்கும் திருக்களாஞ்சேரியில் வாழ்ந்து நடராசப் பெருமானை வழிபட்டுவரும் புண்ணியப்பேறு உடையராய் இருந்தார். அவ்வாறு இருந்தமையினால் தான் உமாபதி சிவம் இவரைக் குருவாகக் கொள்ளும்பேறு கிடைத்தது. தம் ஆசிரியர் மறைஞானசம்பந்தரின் கைவழிப் பெற்ற கூழை இவர் அருந்தியது இவர்தம் குருபக்தியைக் காட்டுவதாகும். இதனால் இவர் தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் ஒதுக்கப்பட்டதும். இறைவன் அவர் பூசைப் பெட்டகத் திலேயே இருப்பதாக அவ்வந்தணர்களுக்குக் கூறி இவர்தம் அருள் மிகுதியை விளக்கியதும், இவரைக் கொண்டு பெற்றான் சாம்பானுக்கும் முள்ளிச்செடிக்கும் சிவப்பேறு அருளியதும் இவருக்கு இறையருள் இருந்தவாற்றை விளக்கும்.

காலம் :

இவரருளிய சங்கற்ப நிராகரணத்தால் இவர்தம் காலம் கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு என அறியப்படுகிறது.

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

கொடிக் கவி

கட்டளைக் கலித்துறை

1 ஒளிக்குத் திருளுக்குத் ஒன்றே இடம்ஒன்று மேலிடில்ஒன்று
ஒளிக்கும் எனினும் இருள்அட ராதுஉள் றுயிர்க்குஉயிராய்த்
தெளிக்குத் அறிவு திகழ்ந்துஉள தேனும் திரிமலத்தே
குளிக்கும் உயிர்அருள் கூடுப் படிகொடி கட்டினனே.

(தெளிவுரை): சிவஞானத்திற்கும் அணவமலத்திற்கும் உயிராகிய இடம் ஒன்றேயாகும். இவற்றுள் ஒன்று மேம்படுங்கால் பிற்தொன்று மறையும். எனினும், ஆணவமலம் சிவஞானத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அனைத்துயிர்க்கும் உயிராய் அவற்றின் அறிவை விளக்குகின்ற சிவஞானம் முற்செய்தவத்தால் உயிரின்மாட்டுச் சிறிது விளங்கியிருப்பினும் அவ்வுயிர் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களிலும் கட்டுண்டே நிற்கும். அவ்வாறு கட்டுண்டு நிற்கும் உயிர்களுக்குத் திருவருள் பொருந்துமாறு நான் இக்கொடியைக் கட்டுவன் என்பதாம்.

ஒளி-சிவஞானம். அது உயிர்க்கு விளக்கம் தருதலின் ஒளியாயிற்று. இருள்-ஆணவம். அது உயிர்க்கு அறியாமையைச் செய்து அதனறிவை மறைத்தலின் இருளாயிற்று. திருவருட்பயனில் இவ்வாசிரியர் இருள்மலநிலை எனக் குறித்திருப்பதும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது ஒன்றே இடம் என்பது உயிரது இடமாகும். உயிரிடத்திலேயே இவ்விரண்டும் இருப்பினும் இருள் மிகுவதுபோல ஒளி மிகுவதில்லை. காரணம் உயிர் மலத்தால் கட்டுண்டு இருத்தலினாலாம். அக்கட்டினின்றும் நீங்கித் திருவருள் கூடுமாற்றிற்கே இக்கொடி கட்டப்படுகின்றது என்பதாம். உள்தெளிக்கும் அறிவு எனக் கூட்டுக. அஃதாவது உயிரினிடமாகிச் சின்று விளக்கம் தருகின்ற சிவஞானம் என்பதாகும் குளிக்கும் என்பது உயிரினது அறியாமையையும், மலத்தினது நினைவையையும் உணரநின்றது. மேலிடில் என்பதும் பாடம்

வெண்பா

2 பொருளாம் பொருள் ஏது போது ஏது கண் ஏது
இருளாம் வெளி ரது இரவு ஏது — அருளாளா
நீ புரவா வையமெலாம் நீ அறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

(நெ-ரை): அருள் நிறைந்த பெருமானே! பொருள்களில் என்றும் நிலைத்திருப்பதும் பிறவற்றை இயக்குவிப்பதும் ஆய பொருள் எது? அப்பொருளினின்றும் விளங்கும் ஒளி எது? அதன் துணையால் கண்டு மகிழும் கண் எது? அக்கண்ணிற்கு மறைப்பாகும் இருளாகின்ற வெளி எது? இரவு எது? நீ காக்கும் இவ்வுலகம் முழுவதும் நீயே சான்றாக இவற்றையெல்லாம் அறியுமாறு திருக்கோபுரவாயிலில் இக்கொடியைக் கட்டுவன் என்பதாம்.

எஞ்ஞான்றும் நிலைத்திருப்பதும் பிறவற்றை இயக்குவிப்பதும் ஆயபொருள் சிவபரம்பொருளாம். போது-ஒளி: ஈண்டு அது அருட்சத்தியைக் குறித்தது. கண்-உயிர். வெளி இரவு என்பன முறையே சகலம் கேவலம் ஆகிய இருநிலைகளைக் குறிப்பனவாம். மலத்தால் கட்டுண்ட உயிர் அக் கட்டினின்றும் நீங்க இறைவன் தந்தருளும் உடல் கரணம் ஆகியவற்றுடன் இவ்வுலகில் வாழும் நிலை சகலநிலையாம். இவ்வுடல் கருவிகளின்றி மலத்தோடு பிணிப்புற்று விளங்கும் நிலை கேவலநிலையாம். இவ்விரு நிலைகளிலும் உயிர் முழுமையாக எதனையும் அறிய இயலாமையின் இவ்விரண்டும் இருள் நிலையேயாம் ஆதலின் இருளாம் வெளி இருளாம் இரவு எனக் கூட்டப்பட்டது. புரவு ஆம் வையம்-நின்னால் காக்கும் தன்மை பொருந்திய உலகம். சிவம், சக்தி, உயிர், சகலம், கேவலம் ஆகிய ஐவகைப் பொருள் தன்மையையும் நின்னை வைத்தே இவ்வுலகம் அறியுமாறு இக்கொடியைக் கட்டினேன் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அவனருளால் அன்றி எதனையும் உணர இயலாமையின் இவ்வாறு கூறினார்.

இப்பாடற்கண் கூறப்பட்ட ஐவகைப் பொருளும் ஏது? ஒன்றுமில்லை எனக் கூறும் மந்த மதியினர்க்கு நல்லறிவு கொளத்தும் பொருட்டு அத்தனை பொருள்களும் உள்ளவையே என உறுதிசூறி, அருளாளா! நின்னையே சான்றாகக் கொண்டு இத்திருக்கோபுரவாயிலில் நான் கொடி கட்டினேன் எனப் பொருள் காண்பர் திரு. ஆ. ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளை அவர்கள். நீ அறிய - சிவத்தின்மேல் ஆணையாக என்பது அவர் கருத்தாம். வையமில்லை என்பதும் வாயில் என்பதும் பாடம்.

வெண்பா

- 3 வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கால் உணர்வரிய தன்மையனே — நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மில் பிறியாமை தானே
குறிக்கும்அருள் நலகக் கொடி.

(தெ-ரை) எக்காலத்திலும் மிகுதியான சொற்களாலும், மனத்தாலும் எய்துதற்கரியனாயும், உயிர் தன் அறிவால் அடைதற்கரியனாயும் விளங்கும் தன்மையனாய் இறைவனே வேறாக ஆராய்ந்து பார்த்து அறிவிற்கறிவாய் அதன்ன்றும் பிரியாது விளங்கும் தகைமையை உலகத்தார் அறிந்துகொள்ளுமாறு இறைவன் திருவருள் சுரக்க இக்கொடியைக் கட்டுவன் என்பதாம்.

உயிர் தன்முனைப்பால் உளவாகும் சொற்களாலும், மனத்தாலும் சொல்லவும் நியையவும் இயலாத தன்மையன் இறைவன். மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 'என்னும் திருவாசகமும். தாக்குதல்-எய்துதல்; அடைதல். பிரித்து நோக்கி-வேறாக ஆராய்ந்து, ஈண்டு வேறாக ஆராய்தல் சிறப்பாக ஆராய்தலாம். எதுகை நோக்கிப் பிறித்து என நின்றது பிரித்து என்பதும் பாடம். இறைவன் தன் முனைப்பினால் அறிதற்கு அரியனாயிலும் அவன் தன் அளவில் ஆற்றலாலும், கருணையினாலும் உயிரினின்று வேறுகாது உயிர்க்கு உயிராய் விளங்கி நிற்கின்றனன். இவ்வுண்மையை உயிர்கள் உணர இறையருள் சுரக்குமாறு கொடி கட்டினேன் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். குறிக்கும் - உணர்ந்துகொள்ளும். தாக்கா உணர்வரிய என்பதும் பாடம்.

வெண்பா

- 4 அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் — நெஞ்சமுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

(தெ-ரை) சிவாயநம எனும் திருவைந்தெழுத்துக்களையும், ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம எனும் எட்டெழுத்துக்களையும் ஓம் நமசிவாய எனும் ஆறெழுத்துக்களையும், ஓம் சிவாய என்னும் நால் எழுத்துக்களையும், முறையாக எண்ணி அதன்பயனாகப் பிஞ்செழுத்தாம் வகரமாகிய திருவருட்சத்தியையும், மேலான பெருவெழுத்தாம் சிகரமாகிய சிவத்தையும் தன்னுடைய மனத்

தகத்து வைப்பின், அதன் விளைவால் பேசும் எழுத்தாகிய வகரமாம் அருட்சத்தி, தன்னுடன், பேசா எழுத்தாகிய சிகரமாம் சிவத்தையும் மிகவும் எளிதாக உயிரின்கண் பதிவிக்கும். அவ்வாறு பதிவிப்பதற்காக இக்கொடியைக் கட்டுவன் என்பதாம்.

திருவைந்தெழுத்துக்கள் முன்று திறப்படும். ஒன்று தூஸ பஞ்சாக்கரம்: இது நமசிவாய என்பது. இரண்டாவது துக்கும் பஞ்சாக்கரம்: இது சிவாய நம என்பது. மூன்றாவது அதிதுக்கும் பஞ்சாக்கரம்: இது சிவயசிவ என்பது திருவைந்தெழுத்துக்களில் சிகரம் சிவத்தையும், வகரம் அருளையும், யகரம் உயிரையும் நகரம் மறைப்புச் சத்தியையும், வகரம் மலத்தையும் குறிக்கும். நகரத்தை முன் வைத்து ஒதின் இம்மைப்பயனும், சிகரத்தை முன்வைத்து ஒதின் வீட்டின்பழம் கிடைக்கும். ஒருமருங்கு ஞான நடனமும் (சிவ). பிறிதொருமருங்கு ஊன நடனமும் (நய) நற்ப. இடையில் உயிர் (ய) நிற்கின்றது. இவ்வயிர் ஊன நடனத்தை வீடுத்து ஞான நடனத்தில் திளைத்தல்வேண்டும் என்பதே உட்கருத்தாகும் இதனை இவர் அருளிய திருவருட்பயனாலும் ஏனைய ஞான நூல்களாலும் நன்கறியலாம்.

சிவத்தை உணர்தற்குத் திருவருள். காரணமாயிருத்தலின் அத்திருவருட்சத்தியின் குறியீடாக விளங்கும் வகரத்தைப் பிஞ்செழுத்து என்றார். அதனால் அடையத்தக்கதும் அதன் ஞானங்கு அடையத் தக்கதொன்று இல்லாததுமான சிவபரம் பொருளைக் குறிக்கும் குறியீடான சிகரத்தை பேசுபேசு வெழுத்து என்றார். திருவைந்தெழுத்தை இடைவிடாது எண்ணுதலின் பயன் உயிர் திருவருளைப் பெற்றுச் சிவத்தை அடைவதாம். இப்பேற்றி'னப்பெற்றவே கொடிகட்டுவதாக ஆசிரியர் அருளுகின்றார். திருவருள் சிவத்தோடு உயிரைக் கட்டுதலால் அதனைப் "பேசும் எழுத்து" என்றார். தான் எயற்றினும் தொடக்கூணான ததும். தன்னின் மேலாக எதுவும் இல்லாததுமாக விளங்கும் பரம்பொருள் சிவமாதலின் அதனைப்பேசா எழுத்தென்றார் கூசாமல்-எளியவாகுமாறு. இத்திருவைந்தெழுத்துக்களின் வகையையும் ஒதும் நெறியையும் குருவருளால் பெற்று உய்தல் தக்கதாம். 'அஞ்செழுத்தை எட்டெழுத்தை ஆறெழுத்தை நாலெழுத்தைப், பிஞ்செழுத்தை மேலைப் பெருவெழுத்தை' என்பதும் 'கூற' என்பதும் பாடங்கள்.

திருச் செந்திலாண்டவன் துணை

வினா வெண்பா

- 1 நீடும் ஒளியும் நிறைஇருளும் ஓரிடத்துக்
கூடல் அரிது கொடுவினையேன் - பாடிதன் முன்
ஒன்றவார் சோலை உயர்மருதச் சம்மந்தா!
நின்றவாறு எவ்வாறு நீ?

(தெளிவுரை) பரந்த சோலைகள் உயர்ந்து விளங்கும் மருத நகரில் வாழும் சம்பந்தமூர்த்தியே! விரிந்த ஒளியும், நிறைந்த இருளும், ஓரிடத்தே கூடுதல் இல்லை. அங்ஙனமாகவும், கொடிய வினையையுடையேனாகிய அடியேனிடத்து மட்டும் நின்னை வழிபடும் முன்பே நீ என்னிடத்துப் பொருந்தி வாழ்வது எங்ஙனம்? என்பதாம்.

பாடு-பக்கம்: இடம் என்னும் பொருளது. இதன் முன் தங்களை வழிபடு முன்றீஒன்ற நின்றவாறு எவ்வாறு எனப்பிரித்துக் கூட்டுக. உயிர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அறிவு விளக்கம் தந்து ஆட்கொள்ளும் தகையன் ஆதலால் அவனை நீடு ஒளி என்றார் உயிரின் அறிவை எஞ்ஞான்றும் மறைத்தல் பற்றி 'நிறை இருள்' என்றார். ஆசிரியர் இந்நூற்கண் உள்ள ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒவ்வொரு வினாவை எழுப்பியுள்ளார். அவற்றுக்குரிய விடை பிற நூல்களின் துணைகொண்டு அறியத்தக்கன. எனவே அவ்வவ் வினாவிற்குரிய விடையை இவ்வுரைக்கண் கூறுவது அமைவுடையதாகும். ஒளியும் இருளும் ஓரிடத்துக் கூடல் இல்லை. அங்ஙனமாகவும் உயிர் இயல்பாகவே ஆணவ மலத்தோடு கூடி நிற்குங்கால், அதன்கண் சிவபரம்பொருளும் ஒன்றியிருப்பது எங்ஙனம் என்பது வினாவாகும். மரத்தில்தட்பமும் வெப்பமும் ஒருங்குள்ளது. அதனிடம் தட்பம் இருக்குங்கால் நெருப்பு வெளிப்படுவதில்லை. தட்பம் உலர்ந்தபொழுது நெருப்பு வெளிப்படுகின்றது. ஆயினும் அந்த நெருப்பு அதன்கண் பின்வந்து புகுந்ததன்று: முன்னமேயே உளது. அதைப்போன்றே உயிரினிடத்தும் ஒளியும் இருளும் அமைந்திருப்பதாகும். உயிர் திருவருளால் வினைநீக்கம் பெறுங்கால் திருவருள் வெளிப்பட்டு நிற்கும். ஆதலின் இவ்விரண்டும் உயிரிடத்தில் இருத்தற்கு இழுக்கில்லை என்பதாம்.

2 இருளில் ஒளிபுரையும் எய்தும் கலாபு
மருளின் நிலைபரு நமமானும்—கருவிஇவை
நீங்கின் இருளாம் நிறைமருதச் சம்பந்தா!
நங்குஉன்அரு ளால்என் பெற?

(தெ-ரை) அருள் நிறைந்த மருதநகரின் கண் வாழும் சம்பந்த முத்தியே! உயிரின்கண் ஆணவம் மீதார்ந்து நிற்கும் காலத்து இறை காண இயலாதவாறு ஒளிந்து நிற்கும். அவ்வுயிர் கலை முதலாய தத்துவங்களுடன் கூடிய இடத்தும் உலகியற் பொருள்களையே பற்றி நிற்கும் மயக்கவுணர்வு மீதார்ந்து நிற்கும். பொருந்திய அத்தத்துவக் கூட்டுறவு நீங்கிய இடத்தும் மீண்டும் அறியாமையிலேயே அழுந்தி நிற்கும். இவ்வாறெல்லாம் வருந்தும் யான் உன் அருளால் பெறத்தக்கது யாது உளது?

உயிர் ஆணவத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் வரை இறைவனை அறிதற்கு வாய்ப்பில்லை. 'ஆணவமான படலம் கிழித்து அறிவில் காணரிய மெய்ஞ்ஞானக்கண்காட்டி' எனக் குமரகுருபரர் அருளுவதும் இது பற்றியாம். புரையும்-மறைந்து நிற்கும். உயிர் அவ்வாணவக் கட்டினின்று நீங்குதற்கே காலம், நியதி கலை முதலிய தத்துவக் கூட்டுக்கள் கூட்டப்படுகின்றன. அக்கூட்டுக் களோடு வாழும் நிலையைச் 'சகலநிலை' என்பர். அவை நீங்கிய நிலையைக் 'கேவலநிலை' என்பர். இவ்விரு நிலைகளிலும் ஆணவம் மீதார்ந்திருப்பதால் இறைவன் ஒளிந்து நிற்கின்றான். கேவலம் சகலம் ஆகிய இருநிலைகளிலும் உன்னால் எனக்கு யாது பவன்? என்பது ஏனா இறைவன் அவ்விரு நிலைகளிலும் மறைந்து நின்றும் சுத்த நிலையின் வெளிப்பட்டு நின்றும், உதவுவா என்பது அதற்குரிய விடையாம். 'நிலையருளின்' 'கருவியலைய' என்பதும் பாடங்கள்.

3 புல்லறிவு நல்லுணர்வது ஆகா பொதுஞானம்
அல்லதுஇலது உள்ள தெனில் அந்நியமாக - தொல்லைஇருள்
ஊனம்அல யாவாறு உயர்மருதச் சம்பந்தா!
ஞானமலை யாவாய்! நவில்

(தெ-ரை) தனக்கவமை இல்லாது விளங்கும் மருத நகரில் வாழும் சம்பந்த முத்தியே! ஞானப்பெருங்குன்றாய் விளங்கு பவனே! உயிரிடத்து உளதாகிய சிற்றறிவு திருவருள் வழிக் கிடைக்கப்பெறும் பேரறிவு ஆகாது. உயிர் பொறிவழி அறியும் பொது அறிவும் இறைவன் அருள் வழிவரும் பேரறிவும் ஆகாது. உயிரிடத்து முன் இல்லாத அப்பேரறிவு பின் உளதாம் எனில், அது உள்பொருளிலிருந்து உள்பொருள் தோன்றுமே அன்றி,

இல்பொருளிலிருந்து உள்பொருள் தோன்றது என்னும் சற்காரிய வாதத்திற்கு பாராட்டும். அங்ஙனமாக அடியேனிடத்துக் காலப் பழமைக்கு எட்டாத காலத்திலிருந்தே பிணித்து நிற்கும் ஆணவ மலமாகிய கூற்றம் துன்புறுத்தாவண்ணம் எனக்கு அருள் வாயாக என்பதாம்.

அறிவு முயக்கப்படும். ஒன்று உயிரினிடமாக இயல்பிலேயே தோன்றி நிற்கும் அறிவாம். இது சிற்றறிவு உடையதாதலின் புல்லறிவு என்பர். பாசஞானம் என்பதும் இதுவாம். பொறிவழி அறியும் அறிவு பிறிதொன்றும் இதனைப் பாசஞானம் என்பர். திருவருள் வழி அறியும் அறிவுமற்றொன்றும். இதனைப் பதிஞானம் என்பர் முன் இரு அறிவும் முனைத்து நிற்குங்கால், உயிர் திருவருளையும் அதன் வழிப் பெறலாகும் பேரறிவையும் கருது வதிலே. அவ்விரண்டும் அடங்குங்கால், திருவருள் உணர்வை அறிய முற்படும். எனவே இம்முவகை அறிவும் என்றும் உள்ளனவே ஆம். 'பதிஞானம்' என்பது முன்பு இலதாய்ப் பின்பு தோன்றியது எங்ஙனம் என்பது வினா? பதிஞானம் உயிரினிடத்து முன்பு இல்லாதிருந்ததன்று; உயிரது அறியாமையால் அதனை அறிய இயலாதிருந்தது; பின் திருவருள் கைவரப் பெற அறியப்பெற்றது என்பது அதற்குரிய விடையாம். 'அல்லது உளது இல்லதெனில்,' என்பதும் பாடம்.

4. கனவு கனவு என்று காண்பரிதாம் காணில்
நனவில் அவைசிறிதும் நண்ணு—முனைவன் அருள்
தான் அவற்றில் ஒன்று தடமருகச் சம்பந்தா!
யான் அவத்தை காணுமாறு என்.

(தெ-ரை) குளங்கள் நிறைந்த மருதநகரில் வாடும் சம்பந்த ழுர்த்தியே! கனவு காணும்பொழுது அது கனவென்றுதோன்றுவது இல்லை. அக்கனவில் கண்டதை நனவில் உணரலாம் எனில், கனவில் காணும் கருவிகள் வேறுதலின் கனவில் கண்டதையே நனவிலும் காண்கின்றீரோம் என்பதாகாது. இவ்விருநிலைகளையும் இறைவன் அருள்வழி உணரலாம் எனில், அவற்றில் அது பொருந்துபாறில்லை. அங்ஙனமாக அடியேன் கனவு, நனவு முதலாகிய அவத்தைகளை உணருமாறு எங்ஙனம்? அருள் வாயாக என்பதாம்.

உயிர் கனவு கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல் ஆகிய ஐந்து அவத்தைகளை அடையும் நிலைவு நிலையில் 35 கருவிகளும், கனவில் 25 கருவிகளும், உறக்கத்தில் 6 கருவிகளும், பேருறக்கத்தில் 2 கருவிகளும், உயிர்ப்படங்கலில் தாறுமாக நிற்கும். இவ்வைவகை அவத்தைகளையும் உயிர் பெறுவது மறைநீக்கம் பெறவே ஆம். இவற்றை அவ்வநிலைகளில் நின்று

செய்க்குங்கால் உயிர் அறிவதில்லை, அவற்றினின்றும் நீங்கித் திருவருள் வப்பட்டு நிற்குங்கால் அவற்றை உணர முடியும். என்பதாம். காண என்பதும் ஒன்றுது என்பதும், தண்மருத என்பதும், அவற்றை என்பதும் பாடங்கள்.

5. அறிவு அறிந்து எல்லாம் அசத்தாகு மாயின்
குறியிறந்த நின் உணர்வில் கூடா—பொறிபுலன்கள்
தாமா அறியா தடமருதச் சம்பந்தா!
யாமார் அறிவார் இனி?

(தெ-ரை) குளங்கள் நிறைந்த மருத நகரில் வாழும் சம்பந்த முர்த்தியே! அடியேனது அறிவினால் அறிந்ததெல்லாம் நீகையாத தாயின் அவை சொல்லையும், மனத்தையும் கடந்து நிற்கும் நின்னறிவில் பொருந்து மாறில்லை. பொறிபுலன்கள் எனப்படும் தத்துவங்களும் தாமே அறியமாட்டா. அங்ஙனமாயின் இப்பொழுது உயிர்களாகிய யாம் எதனை அறிய முடியும்? அருளுவாயாக என்பதாம்.

நிலையுடைய பொருளாய இறைவன்முன் நீகையில் பொருளாய எவையும் விளங்கித் தோன்றுவதில்லை. நிலையில் பொருளாய எவையும் நிலையுடைய பொருளாய இறைவன்முன் நிற்கமாட்டா. அங்ஙனமாயின் இவ்விரு பொருளையும் யார்தாம் அறிவது? என்பது வினா. உயிர் இவ்விருபொருளோடும் கூடி அவ்வத் தன்மையதாய் நின்றற் குரியது ஆதலின் அதுவே இவ்விருண்டையும் அறிதற்குரியது என்பது விடை. யாவையும் தூணியம் சத்தெதிர் ஆதலின், சத்தே அறியாது அசத்து இவது அறியாது இருதிறன் அறிவுவது இரண்டலா ஆன்மா' என்னும் சிவஞான போதமும், அசத்தாயின்றாகும் என்பதும். குறியிறந்து குறியறிந்து ஆமாற்றிவார் என்பதும் பாடங்கள்.

6. சிற்றறிவு முற்சிதையின் சேர்வார்இன் ரும்சிறிது
மற்றதனின் நிற்கில் அருள் மன்னுவாம்—துற்றமுகில்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
என்கொண்டு காண்பேன் யான்?

(தெ-ரை) மேகங்கள் நெருங்கிய விண்ணளாவிய சோலைகள் தும்பந்த விரிந்த இடத்தையுடைய மருதநகரில் வாழும் சம்பந்த முர்த்தியே! உயிரிடத்து உளதாய சிற்றறிவு கெட்டபின்பே இறையருள் வழிவரும் மெய்யுணர்வு கைவரப்பெறும் எனில் அச்சிற்றறிவு கெட்டதே இறைவனின் பேரறிவு பெறுதற்குக் காரணம் ஆதலின் அதன்பின் யாரும் சேருவார் இலராம். அன்றி அச்சிற்றறிவு அவ்வுயிரின்கண் சிறிது நிற்பச் சிறிதுகெடும் எனில் இறைவன் வழிவரும் பேரறிவு அதன்கண் பொருந்தாதாம்.

அங்ஙனமாக அடியேன் எதனைக்கொண்டு இம்மெய்மைமையக் காண்பேன்! அருளுவாயாக என்பதாம்.

உயிரிடத்து இருக்கும் சிற்றறிவு முற்றும் கெட்டபின் இறைவனது பேரறிவு கூடுமா? அன்றி, அச்சிற்றறிவு சிந்து நிற்பச் சிறிது கெட்ட வழிக் கூடுமா? என்பது வினா. உயிர், உடல் கருவி கரணங்களைக் கொண்டு உலகியல் உணர்வு அறிவின்றபொழுது அது சிற்றறிவு எனப்படும். பற்றற்ற நிலையில் திருவருள் வழிநின்று அறியும்பொழுது அது பேரறிவு எனப்படும். முன்னையது கைவிளக்கின் துணையால் காண்பது போன்றது; பின்னையது கத்திரவன் துணையால் காண்பது போன்றது. எனவே சிற்றறிவுகெட்டுக் கூடுதல், கெடாது கூடுதல் என்பதற்கு இடனில்லையாம்.

7. உன்னரிய நின்னுணர்வ தோங்கியக்கால் ஒண்கருவி தன்னளவும் நண்ணரிது தானாகும் - என்னறிவு தான் அறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா! யாமறிவ(து) எவ்வா(று) இனி?

(தெ-ரை) நீர் நிறைந்த குளங்கள் பொருந்திய மருதநகரில் வாழும் சம்பந்தமூர்த்தியே! நினைதற்கரிய பெருமை பொருந்திய குருமூர்த்திகளின் பேரருள் மேம்பட்டு விளங்கும் இடத்தச் சிறப்பு அமைந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களைப் பொருந்தி அறிதல் அரிதாகும் அடியேனுடைய அறிவினாலும் பெய்யுணர்வு அறிய வாராது. அங்ஙனமாயின் அடியேன் இனி எவ்வாறு அறிவது? அருளுவாயாக என்பதாம்.

உயிர் தன்னறிவாலும் முப்பத்தாறு கருவிகளைக் கொண்டு மெய்யுணர்வு அறிய முடியாததாயின், பின் அதனை உயிர் எவ்வாறு தான் அறிய இயலும்? என்பது வினா. உயிரினது அறிவும் அதனுடைய கருவி கரணங்களும் திருவருள் மெய்யப்பட்டு நிற்பின் கப்பொழுதே அனைத்தையும் அறியவல்லதாம். தத்துவங்கள் உயிர்க்கு ஓரளவு விளக்கம் பெற உதவுதலின் 'ஒண்கருவி' என்று தன்னளவில் என்பதும், என்னுணர்வு என்பதும், தான் அறியவாராது என்பதும் பாடங்கள்.

8. அருவேல் உருவன் று) உருவேல் அருவன்(று) இருவேறும் ஒன்றிற்(கு) இசையா - உருஒரில் காணில் உயர்கடந்தைச் சம்பந்த கண்டஉடல் பூணும்இறைக்(கு) என்னும் புகல்.

(தெ-ரை) திருவருள் மேம்பட்டு விளங்கும் பெண்ணாகத்தின் கண்வழி சம்பந்தமூர்த்தியே! இறைவனது திருமேனி அருவ மாயின் உருவம் என்றற்கில் உருவமாயின் அருவம் என்ற

கிஃலை. இவ்வீரு தன்மையும் ஒருபொருளிடத்தப் பொருந்தி நின்றலும் அமையாதாம் இறைவனது திருமேனியை ஆராய்ந்து காணுங்கால் அரு, உரு, அருவுரு ஆகிய மூவகை நிலையிலும் அமைந்து நிற்கின்றது அங்ஙனமாயின் இறைவர்க்குத் திருமேனி என்பது எதனால் ஆயது? இம் மூவகையாலும் அவர்க்குத் திருமேனி உளவாதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? அருள்வாயாக என்பதாம்.

இறைவற்கு அருளே திருமேனியாகும். ஒரு பற்றுக்கோடின்றி அனைத்தையும் கடந்து அருவாகி நிற்பதே அவனது இயல்பாம். அத்தகைய இறைவன் உருக்கொள்ளுதற்குக் காரணம் உயிர்களின் கருமேனியைக் கழிக்கவே ஆம். அருவுருவாக நிற்கும் சிவலிங்க வடிவு உயிர்கள் வழிபட்டு உய்வதற்காகக் கொண்டதாம் ஒரின்—ஆராய்ந்து பார்க்கின்

9. இந்ருமலததார்க்கு இல்லை உடல்வினைகள் செய்யும்
ஒருமலத்தார்க்கு ஆரை உரைப்பேன்—திரிமலத்தார்
ஒன்றாக உள்ளார் உயிர்மருட்சு சம்பந்தா!
அன்றாகில் ஆமா(று) அருள்?

(தெ-ரை) திருவருள் மிக்க மருதநகரில் வாழும் சம்பந்த முர்த்தியே! இந்ருமலமுடைய பிரளயாகலருக்கு மாயையின்மையின் அதனலாய உடலும் இல்லையாம். அவ்வாறு இருக்க அவரிடத்து வினை எவ்வாறு பொருந்தும்? ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு மாயை கன்மங்களும் இல்லை ஆதலால் அவர்க்கு யாரை உவமையாகச் சொல்லுகேன்! சகலர் மும்மலங்களோடும் ஒன்றியிருப்பவராக உள்ளார். அவ்வாறாயின் அவர்க்கு அருள் கூடுவது எங்ஙனம்? அருள்வாயாக என்பதாம்.

விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் மூவரும் வினை நுகர்வது எங்ஙனம்? இறைவன் அவர்க்கு எவ்வாறு அருளுவன்? என்பது வினா. விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலம் ஒன்றுமே உடையராவர் அதனை நீக்குதற்காகத் தூமாயையாகிய சுத்தமாயையில் அவரைக் கூட்டுவன். அது மயக்கம், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகிய வற்றை உளவாக்காது, இறை உணர்வு ஒன்றையே நினையச் செய்பும். அவருக்கு எடுத்த பிறவியன்றி வேறு பிறவியில்லை. அவருக்கு இறைவன் உள்நின்று உணர்த்தி அருளுவன். இந்ருமலம் உடைய பிரளயாகலரையும் தூமாயையாகிய சுத்தமாயையில் இறைவன் கூட்டுவன். இவர்கள் ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இந்ருமலம் உடையராவார். தம் வினைக்கேற்பச் சில பிறவிகள் எடுத்து வீடுபெறும் தகையராவர். இறைவன் நான்கு தோள்களும் முக்கண்ணும் ஆகிய வடிவு கொண்டு இவரை

ஆட்கொள்வன். சகலராவார் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலம் உடையராவார். இவரை அசுத்த மாயையிலே கூட்டி, உடல் கருவி கரணங்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து உலகியல் இன்பங்களை நுகர்ச்செய்து அவற்றின்வழி மல நீக்கம் செய்வித்து ஆட்கொள்வன். இறைவன் இவரைப் போன்றே திருமேனி கொண்டு நின்று குருவாக எழுந்தருளி ஆட்கொள்வன். ஒரு மலத்தார் ஆரா என்பதும், ஒருமலத்தார்க்கு ஆளா என்பதும் பாடங்கள்.

10 ஒன்று இரண்டாய் நின்று ஒன்றில் ஒர்மையதாம் ஒன்றாக நின்று இரண்டாய் என்னில் உயிர் நேராகும்—துன்று இருந்தார் தாங்கிய வாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா ! யானாகி ஒங்கியவா(று) எவ்வா(று) உரை.

(தெ-ரை) நெருங்கிய பெரிய மாலையைத் தாங்கியவராயும் என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும் அருள் நிறைந்த கடந்தைப் பதியில் வாழ்பவராயும் உள்ள சம்பந்தமுர்த்தியே! ஒருபொருளாய் இருந்த ஒன்றே தோற்றத்தில் இரண்டாய் நின்று பின் ஒன்று ஆம் என்னில், ஒன்று ஒன்றோடு பொருந்தும் என்பதன்று; ஒரு பொருளாகவே உள்ளது எனக் கருதப்பெறும், ஒரு தலையாக நிற்கும் பொருள் இரண்டே என்னில், அவ்விருபொருள்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் சிவபரம் பொருளொடு உயிரும் ஒப்பக் கருதப்படும். இந்நிலையில் உயிராகிய அடியேன் சிவமாய் ஒங்கி விளங்குமாறு எங்ஙனம்? அருள்வாயாக என்பதாம்.

ஒரு பொருளே இரண்டாய் என்பார் அபேதவாதிகள். இருபொருளாக விளங்குவதே ஒன்றாகும் என்பார் பேதவாதிகள். இவ்வாறிருக்க அடியேன் சிவமாக ஆதல் எங்ஙனம்? என்பது வினா. பொருள் ஒன்றே என்னில் இங்ஙனம் ஒன்றெனக் கருதும் பொருள் வேறென்று உளதாதலின் ஒன்றே என்றல் பொருந்தாதாம். இரண்டு என்னில் இறைவற்கு உளதாகும் அளவிலாற்றல் முதலாயினவும் உயிர்க்கும் உளது எனப்பட்டு முரண்படும். ஆதலின் உயிர் இறைவனுடன் ஒன்றுதலுமின்றி வேறுதலுமின்றி அவனடிக்கீழ் உடனாகும் நிலையையாதாம் என்பது கருத்தாம். ஒர்மையதாம்-ஒன்றாக நிற்பதாம். ஒன்றாக-ஒருதலையாக. உயிர் நேராகும்-உயிர் சிவத்திற்கு ஒப்பாகும். துன்று இரும் தார்-நெருங்கிய பெரிய மாலை. துன்றுதல்-பொருந்துதல் என உரைகண்டு ஞானத்தொடு பொருந்தியிருந்தார் என உரை காண்டலும் ஒன்று.

- 11 காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்து உண்மை காண்பார்கள் நன்முத்தி காணார்கள் - காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன் வாட்டுநெறி வாராதவர்.

(தெ-ரை) காண்கின்ற உயிரும், காட்டுகின்ற சிவமும். காண்பாடுகின்ற பொருளும் வெவ்வேறு கக்கண்டு உண்மையைக் காண்பார்களாயின் அவர்கள் சிறந்த வீடுபேற்றைக் காணாதவர்களே அவர். அன்றி அவற்றை ஒன்றாகக் கொண்டு காண்பாரும், அருள் நிறைந்த கடந்தைப்பதியில் வாழ்ந்து வரும் சம்பந்தமுர்த்திகர் உயிரைப் பிணித்து நிற்கும் மலத்தை வாட்டிப் பேரின்பப் பெருநெறிக்குச் செலுத்தும் நிலைக்கு வாராதவரே ஆவர் என்பதாம்.

உயிர், சிவம், உலகம் ஆகிய மூன்றையும் வெவ்வேறுகக் காண்பதில் வீட்டுநெறி கூடுமா? அன்றி, அப்பொருள் அனைத்திலும் அதுவதுவாய் ஒன்றிக் காணின் வீட்டுநெறி கூடுமா? என்பது வினா. காண்பவன் உயிர். காட்டுவது சிவம். இதற்குரிய தகுதியை உடனாவது இவ்வுலகம். ஆதலின் இறைவழி நின்று மலப்பிணிப்பினின்றும் நீங்க. இவ்வுலகில் வாழ்வதே உண்மையாக மேற்கொள்ளத் தக்கதாகும் எனவே இவற்றை விட்ட நிலையிலும் இன்பில்லை. ஒட்டிய நிலையிலும் இன்பில்லை. உடனிருந்து இறைவழி நின்றலே உய்திபெறுதற்கு வழியாகும் என்பது கருத்தாம். வாட்டும் நெறி-உயிரைப் பிணித்து நிற்கும் மலத்தை வாட்டும் நெறி. இதற்கு இவ்வாறன்றி 'காண்பான் காட்டுவான் காணப்படும் பொருள் என்ற மூலகை நிலைவு நீங்கி மெய்ப்பொருளை அத்துவிதமாக அனுபவத்தில் காண்பார்கள் நன்முத்தி எய்துவர். தண்கடந்தைச் சம்பந்த மாருன் வாழ்வுசத்தை பெரிவிக்கும் நன்நெறியிலே வாராதவர்கள் இம் மூலகைப் பொருளியப்பினக் காணாதவர்களாவர்' எனப் பொருள் காண்பா திரு. கா. சு பிள்ளை அவர்கள்.

- 12 ஒன்றின் நுகர்வது இவன் ஊனும் உறுதொழிலும் என்றும் இடையில் இடமில்லை - ஒன்றித் தெரியா அருளமருதச் சம்பந்தா! சேர்ந்து பிரியாவாறு எவ்வாறு பேசு?

(தெ-ரை) அடியேனொரு கலந்து நின்றும் தோன்றாது நின்றருளும், அருள்நிறைந்த மருத நகரில் வாழும் சம்பந்தமுர்த்தியே! உயிரி இறைவனொரு ஒன்றியிருந்தேவினே நுகர்வையும்செய்யும் எக்காலத்தும் செய்து வருகிறது உயிர்க்கும் வினைக்கும் இடையே இறைவன் இருந்து ஒன்றுவித்தால் அன்றி உயிர் அவ்வினையை

நுகருமாறு இல்லை. இத்தகைய வினையினின்றும் நீங்கி நின்னைச்
சேர்ந்து பிரியாது இருப்பது எங்ஙனம்? அருள்வாயாக என்பதாம்.

இறைவன் ஒருவனே வினையினின்றும் நீங்கியவன் விளங்கிய
அறிவினனாய் உள்ளவன். உயிர் அதற்குமாறாயது ஆதலின்,
உயிர் செய்த வினைகட்கேற்ப நுகர்வும், பயனும் கொடுத்து
உயிரை அவ்வினையினின்றும் இறைவனே நீக்கியருளுவன்.
அதன்பின் அவன் வினின்றும் பிரியாத நிலையை உயிர்பெறும்
என்பது கருத்து. ஒன்றி-இறைவனுடன் ஒன்றி இதற்கு
இவ்வாறன்றி, 'என்னொடு கலந்திருந்தும் தோன்றாது நின்றருளிய
சம்பந்த மாமுனியே! உயிரானது வினையைச் செய்வதும் வினைப்
பயனை நுகர்வதும் எப்போதும் உடைத்தாயிருக்கவும், அச்
செயலும் பயனும் விட்டு, வீடடைந்து பின்னர் அவ்விட்டின்
நீங்காவகை எவ்வாறு உளதாம் என்று அடியேனுக்கு அறிவித்
தருள்க' எனப் பொருள் காண்பர் கா. சு. பிள்ளை அவர்கள்.

13 அருளால் உணர்வார்க்கு அகலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன்
கனுவின்பால் எய்துவிக்கும் காண்.

(தெ-ரை) தெளியவேண்டிய இவ்வினாவெண்பாவின்
உண்மைப் பொருளைத் தக்க ஞானாசிரியன் அருளால் உணர்ப
வர்க்கு, என்றும் விட்டு நீங்காத செம்பொருளாகி நிற்கும் சிவம்
விளங்கித் தோன்றும். இந்நூலின் உண்மையை அறியார்க்கு
ஊமையன் கண்ட கனவின் தன்மையை அடைவிக்கும். இதனை
நன்கு அறிவாயாக என்பதாம்

'சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்,
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்' என்னுமாறுபோல
இவ்வினாவெண்பாவின் உண்மையை உணர்வார் சிவபரம்
பொருளைச் சேர்ந்து வாழ்வார் என்பதாம். ஊமையன் கனாக்
கண்டிருந்தும் அதனைத் தனக்குப்பேசும் திறமையின்மையால்
பிறர்க்குக்கூற இயலாது நிற்பன். அவனைப்போல, இப்பாடலின்
பொருளை உணராதவாறு பயில்வார் பயின்றும், அதன்பயனாகிய
செம்பொருளை அடையார் என்பது கருத்தாம். கனாவின்பால் -
கனவின் தன்மை கனவிலே பால் குடித்ததுபோல என உரை
காண்பர் நமச்சிவாயத் தம்பிரான் அவர்கள்.

